

(AP)

Η «Τελευταία μπλόφα» για το «ελληνικό δράμα» και το παρασκήνιο των Βρυξελλών

[ΑΠΟΨΕΙΣ](#) 09.09.2019 16:52

[Μιχάλης Ιγνατίου](#)

Επέλεξα να μείνω από τους «τελευταίους» κριτές του πολύτιμου έργου της Ελένης Βαρβιτσιώτη και της Βικτώριας Δενδρινού, διότι είχα αποφασίσει να μελετήσω το βιβλίο τους και όχι απλώς να το διαβάσω. Χωρίς αμφιβολία, οι δύο κυρίες, που τιμούν την ελληνική δημοσιογραφία στις Βρυξέλλες, έκαναν εξαιρετική δουλειά και έγραψαν ένα σημαντικό βιβλίο με σεβασμό και στους πρωταγωνιστές αλλά και στο αναγνωστικό κοινό, το οποίο σίγουρα αποτελείται από όλες τις πολιτικές παρατάξεις.

Και λογικό είναι σε άλλους να αρέσει, σε άλλους να προκαλέσει ναυτία (λόγω της ανικανότητας των πολιτικών μας) και σε άλλους απέχθεια (λόγω κομματικής επιλογής). Διότι όταν ενώπιόν σου ξαφνικά είναι γυμνός ο (οποιοσδήποτε) ηγέτης, ο οπαδός αντί να μελετά τα στοιχεία με ψυχραιμία, τα απορρίπτει, επειδή οι άνθρωποι δεν είμαστε ποτέ έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε την αλήθεια.

Σε ό,τι αφορά την «Τελευταία μπλόφα» της Ελένης και της Βικτώριας, θα καταθέσω τη γνώμη μου από τη δημοσιογραφική σκοπιά, διότι λίγο-πολύ πάρα πολλοί διάβασαν το βιβλίο και άλλοι τόσοι είδαν τα πολλά σχετικά δημοσιεύματα.

Έζησα κι εγώ, μαζί με πολλούς άλλους συναδέλφους, το ελληνικό δράμα, όπως συνήθισαν κάποια στιγμή να το χαρακτηρίζουν οι ξένοι. Αλλά το έζησα από άλλη σκοπιά, αυτή του ΔΝΤ.

Οπότε, ομολογώ ότι δεν γνώριζα τα παρασκήνια των Βρυξελλών. Ή, αν θέλετε, εμείς στην Ουάσιγκτον πληροφορούμασταν μόνο τα παρασκήνια που αφορούσαν τις αποστολές της γενικής διευθύντριας Κριστίν Λαγκάρντ και του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Διεύθυνσης Πολ Τόμσεν.

Δεν γνώριζα, λοιπόν, το 80% των γεγονότων που περιγράφουν με τόσες λεπτομέρειες η Ελένη και η Βικτώρια. Συνήθως οι δημοσιογράφοι τα ξέρουμε όλα. Ενίοτε γινόμαστε δικαστές, εισαγγελείς, ακόμα και... προπονητές. Γενικά ασκούμε όλα τα επαγγέλματα! Στη συγκεκριμένη περίπτωση του βιβλίου, ομολογώ ότι έμαθα πράγματα και για πρώτη φορά έχω μια πολύ καλή και σφαιρική εικόνα για το τι στο καλό συνέβη στην πλάτη της πατρίδας μας.

Η Ελένη και η Βικτώρια σήκωσαν όλες τις πέτρες και έχουν να δώσουν απαντήσεις. Και οι απαντήσεις τους είναι πειστικές. Μίλησαν με τους πρωταγωνιστές, μελέτησαν έγγραφα και βασικά έκαναν αυτό που είναι το καλύτερο σε αυτές τις περιπτώσεις, αν και επικίνδυνο: Κατέφυγαν πολλές φορές στο off the record, διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορείς να μάθεις από τους πρωταγωνιστές μέχρι και το 90% της αλήθειας.

Μπορεί μερικοί άνθρωποι να αμφισβητήσουν τα λεγόμενα κάποιου που ομιλεί υπό καθεστώς ανωνυμίας. Είναι εδώ, λοιπόν, που έρχεται η απάντηση στο επόμενο ερώτημα: Ποιοι είναι οι δημοσιογράφοι; Γνωρίζω τις δύο συναδέλφους -περισσότερο την Ελένη- και έχω εντυπωσιαστεί και με την πρόοδό τους αλλά και με τον τρόπο με τον οποίο κάνουν τη δημοσιογραφική τους εργασία. Μερικές φορές η φαντασία των δημοσιογράφων καλπάζει και θα μπορούσα να αναφέρω συγκεκριμένες περιπτώσεις. Εδώ έχουμε να κάνουμε με αυτό που ονομάζουμε real thing, τα πραγματικά γεγονότα. Να το διαβάσετε το βιβλίο. Σας το συστήνω ανεπιφύλακτα. Αλλά δείτε το ως μια πολύχρονη δουλειά δύο αξιόπιστων δημοσιογράφων και όχι για να ικανοποιήσετε τα κομματικά σας ένστικτα... Τα γεγονότα είναι γεγονότα. Και η αλήθεια για την οικονομική τραγωδία της Ελλάδας είναι όντως όπως την πίκρα που σου αφήνει η μελέτη της «Τελευταίας μπλόφας»...

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2WLZYIL>